Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: P-412/2023-34

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E NJ E

Općinski sud u Koprivnici po sucu Darku Magdiću kao sucu pojedincu u parničnoj stvari tužitelja Marijana Sušenja, OIB:73326328189, Koprivnička 128, 48000 Kunovec Breg, zastupanog po punomoćniku Bruni Čeru, odvjetniku iz Koprivnice, protiv tuženika Erste & Steiermärkische Bank d.d., OIB:23057039320, Jadranski trg 3a, 51000 Rijeka, zastupana po punomoćnici Ivi Markotić Bagarić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Hanžeković i partneri iz Zagreba, radi ništetnosti i isplate, nakon zaključene javne i glavne rasprave dana 1. listopada 2026.g. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, a odluke objavljene dana 27. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51401652–5103507114 od 4. 4. 2007. sklopljenog između tužitelja Marijana Sušenja, Koprivnička 128, 48 311 Kunovec Breg, OIB:73326328189 i tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., Jadranski trg 3/a, 51 000 Rijeka, OIB: 23057039320 i to odredba članka 2. u dijelu u kojem je ugovorena valuta u CHF i prema kojoj je vezana glavnica za švicarski franak po srednjem tečaju Kreditora na dan puštanja kredita u tečaj te odredba članka 7. u dijelu teksta "povrat obveza iz ovog ugovora (iznos kredita i pripadajuće kamate, kamate za zakašnjenje u plaćanju, naknade i drugi eventualni troškovi) obračunat će po srednjem tečaju Banke za CHF na dan odobrenja žiro računa Banke. Korisnik kredita upoznat je s mogućim promjenama iznosa anuiteta o dospijeću u kunama nastalog uslijed promjene tečaja. Potpisom na ovom ugovoru Korisnik potvrđuje da ga je Banka informirala o posljedicama i svim eventualnim rizicima promjene tečaja" te u tome dijelu ugovorne odredbe ne proizvode pravne učinke za ugovorne strane.

II. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., Jadranski trg 3/a, 51 000 Rijeka, OIB:23057039320 isplatiti tužitelju Marijanu Sušenju, Koprivnička 128, 48 311 Kunovec Breg, OIB:73326328189 iznos od 2.711,75 EUR (slovima:dvijetisućesedamstojedanaesteura i sedamdesetpetcenta) zajedno s pripadajućom zateznom kamatom koja teče na
iznos od 80,33 EUR od 1. 1. 2012.
iznos od 83,25 EUR od 1. 2. 2012.
iznos od 84,20 EUR od 1. 3. 2012.
iznos od 81,49 EUR od 1. 4. 2012.

iznos od 82,39 EUR od 1. 5. 2012.
iznos od 84,05 EUR od 1. 6. 2012.
iznos od 81,81 EUR od 1. 7. 2012.
iznos od 82,07 EUR od 1. 8. 2012.
iznos od 81,06 EUR od 1. 9. 2012.
iznos od 79,35 EUR od 1. 10. 2012.
iznos od 81,52 EUR od 1. 11. 2012.
iznos od 82,51 EUR od 1. 12. 2012.
iznos od 86,39 EUR od 1. 1. 2013.
iznos od 77,56 EUR od 1. 2. 2013.
iznos od 80,79 EUR od 1. 3. 2013.
iznos od 77,86 EUR od 1. 4. 2013.
iznos od 79,73 EUR od 1. 5. 2013.
iznos od 74,28 EUR od 1. 6. 2013.
iznos od 72,13 EUR od 1. 7. 2013.
iznos od 74,64 EUR od 1. 8. 2013.
iznos od 76,66 EUR od 1. 9. 2013.
iznos od 79,23 EUR od 1. 10. 2013.
iznos od 79,89 EUR od 1. 11. 2013.
iznos od 80,12 EUR od 1. 12. 2013.
iznos od 80,89 EUR od 1. 1. 2014.
iznos od 82,70 EUR od 1. 2. 2014.
iznos od 84,60 EUR od 1. 3. 2014.
iznos od 83,43 EUR od 1. 4. 2014.
iznos od 81,13 EUR od 1. 5. 2014.
iznos od 80,49 EUR od 1. 6. 2014.
iznos od 82,61 EUR od 1. 7. 2014.
iznos od 84,71 EUR od 1. 8. 2014.
iznos od 84,65 EUR od 1. 9. 2014.
iznos od 43,23 EUR od 1. 10. 2014 do 31. 7. 2015. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. 8. 2015. do 31. 12. 2022. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. 1. 2023. do 29. 12. 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, od 30. 12. 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Utvrđuje se neosnovanim prijebojni zahtjev tuženika u iznosu od 80,27 € (slovima:osamdeseteura i dvadesetsedamcenta) kao neosnovan i taj zahtjev tuženika se odbija.

IV. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., Jadranski trg 3/a, 51 000 Rijeka, OIB: 23057039320 platiti tužitelju Marijanu Sušenju, Koprivnička 128, 48 311 Kunovec Breg, OIB: 73326328189 parnični trošak u iznosu od 2.650,00 € (slovima:dvijetisućešestopedeseteura) zajedno s zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine od dana presuđenja pa do isplate, u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 338,25 € (slovima:tristotridesetosameura i dvadesetpetcenta) s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi navodi kako je s tuženikom sklopio 4. 4. 2007. ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51401652–5103507114 na iznos kredita od 37.300,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju tuženika na dan puštanja kredita u tečaj, rok otplate kredita ugovoren je u trajanju od 120 mjeseci. Stranke su dana 14. 5. 2008. sklopile Aneks broj 1 ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51401652–5103507114. Dana 21. 1. 2016. stranke sklapaju Aneks broj 2 ugovora o kreditu broj 5103507114 kojim je izvršena konverzija kredita u valutu EUR, sve temeljem odredbi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. U pogledu predmetnog ugovora, tužitelj smatra kako je istim povrijeđeno njegovo pravo kao potrošača, budući da je tuženik koristio nerazumljive te nedopuštene i nepoštene odredbe članaka 2. i 7. Ugovora vežući ugovor uz valutnu klauzulu a da prije toga nije korisniku kredita pojasnio posljedice i doseg takvih odredbi po njega kao potrošača. Tuženik je na taj način u fazi pregovaranja i općenitog komuniciranja s potrošačima tako i s tužiteljem propustio dati sve potrebne informacije, a na temelju kojih bi prosječno informirani potrošač pa tako i tužitelj mogao razumjeti značaj i posljedice ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima kao i sve rizike koje s time donose ugovorne odredbe. Tužitelj se poziva na odluke kojima su već riješeni odnosi s potrošačima i to sa Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-1401/2012. od 04. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Pž-7129/13. od 13. lipnja 2014. i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018., presudom i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. i presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Revt- 575/16-5 od 3. listopada 2017., pravomoćno je utvrđeno da su povrijeđeni

kolektivni interesi i prava potrošača, te da su odredbe Ugovora o kreditu u spornom periodu, a koje se odnose na ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica- švicarski franak nepoštene i nedopuštene, a uslijed čega su ništetne. Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je u konačnici presudu, poslovni broj Rev- 2211/2018-11 od 03. rujna 2019., a kojom su konačno i u potpunosti razriješena sva sporna pitanja iz kolektivnog spora koji je udruga Potrošač pokrenula protiv 8 banaka koje posluju u Republici Hrvatskoj, a između ostalog i tuženika. Navedenim odlukama se utvrdilo da su tuženici u spornom razdoblju su povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak, sve suprotno odredbama čl. 81., 82. i 90. Zakona o zaštiti potrošača (do 06.08.2007.), a od 07.08.2007.-31.12.2008. suprotno odredbama čl. 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača, odnosno prije sklapanja ugovora i u vrijeme sklapanja ugovora nisu kao trgovci u cijelosti informirali potrošače o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi sklapanja tih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka. Tužitelj stoga traži utvrđenje ništetnim ugovorne odredbe koje se odnose na valutnu klauzulu te povrat više preplaćenih sredstava u iznosu od 3.050,00 €, a nakon provedenog vještačenja postavio je podneskom od dana 10.ožujka 2026.g. zahtjev u skladu s nalazom na iznos od 2.711,75 €, dok je rješenjem utvrdio da je tužba povučena za iznos od 338,25 € s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu prigovorio mjesnoj nadležnosti kojeg je sud odbio rješenjem broj P-412/23-14 dana 6.listopada 2025.g. Tuženik nadalje spori istaknute zahtjeve tužitelja kao neosnovane u pogledu pravne osnove i visine. Tuženik prigovara zastari potraživanja na cjelokupnu tražbinu. Tuženik navodi kako se tužitelj u tužbi poziva na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/2012 od 4.srpnja 2013.g. donesenu u kolektivnom sporu radi zaštite potrošača koji je pokrenula udruga Potrošač protiv banaka a koju je Visoki trgovački sud RH potvrdio presudom Pž-6632/2017 od dana 14.lipnja 2018.g. Protiv navedene presude tuženik je uložio reviziju o kojoj još uvijek nije odlučeno, a VTS je u odluci istaknuo kako njegovi zaključci nisu primjenjivi na pojedinačne postupke. Tuženik smatra kako je potrebno utvrditi da li je u fazi pregovaranja tužiteljica bila odgovarajuće informiran glede valute za koju se veže glavnica kredita. Tuženik navodi kako su tužitelju bile dostupne sve informacije prije, prilikom i za vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu na takav način da je mogao shvatiti ekonomske posljedice sklapanja ugovora o kreditu u kojem se glavnica kredita veže za valutu švicarski franak. Tuženik je imao na ponudi više kredita koji su se razlikovali po namjeni, valuti, ročnosti, instrumentima osiguranja, kamatnim stopama i upravo je tužitelj donosio u konkretnom slučaju odluku o izboru proizvoda. Tuženik nadalje ističe kako nije ostvario niti može ostvariti ekstra profit na tečajnim razlikama jer je i sama zadužena u CHF te tako trpi isti tečajni rizik. Stoga tuženik tvrdi da opreznom i plašljivom potrošaču nije moglo ostati nepoznato da je tečaj kune u odnosu na CHF podložan promjenama. U odnosu na ništetnost odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi tuženik ističe kako je kamatna stopa bila snižena ispod početno ugovorene stope te ugovaranje klauzule promjenjive kamatne stope zasigurno nije prouzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Tuženik smatra da ugovaranjem promjenjive kamatne stope kojim je tuženik

jednostrano mijenjao kamatnu stopu zbog indeksa odnosno čimbenika na financijskom tržištu na koje pružatelj usluge nema utjecaj nije nepoštena klauzula jer je provedena u skladu s vrijednošću parametara. Tuženik stoga smatra kako je bila slobodna volja tužiteljice prilikom sklapanja ugovora kojom mu je prilikom stavljeno na izbor i slobodnu volju vrsta proizvoda, te tuženik smatra kako tužiteljicu nije oštetio ni na kakav način. Nadalje tuženik navodi kako su stranke sklopile Aneks broj 1 Ugovora o kreditu kojim je izvršena konverzija osnovnog ugovora iz CHF u EUR te su na taj način parnične stranke izmijenile osnovni Ugovor o kreditu. Prilikom izračuna konverzije uzeti su u obzir cjelokupni iznosi uplaćeni radi namirenja utvrđenih obroka kao i valuta kredita i tijek kamatnih stopa kako za CHF tako i za EUR kredit. Na taj način tužitelj je slobodnim očitovanjem volje odlučila urediti ugovorni odnos s tuženikom pa tuženik smatra ovu tužbu neosnovanom i promašenom. Tuženik također stavlja prigovor radi prijeboja u iznosu od 80,27 € s osnove potplaćenih i povlaštenih anuiteta.

3. U svrhu dokazivanja pročitan je Aneks broj 1. Ugovora o kreditu (list 8-9), potvrda o solemnizaciji (list 10), ugovor o kreditu, potvrda privatnih isprava, zk. izvadak, ugovor o kreditu, zk. izvadak (list 11- 29), aneks broj 2 ugovora o kreditu i potvrda (list 30-36), obavijest o izračunu konverzije kredita (37-40), izračun konverzije kredita (list 41-44), otplatni plan i pregled uplata po kreditu (list 45-48), otplatna tablica (list 49-51), otplatni planovi (list 52-61), dopis (list 62), sudska praksa, zbornik sudske prakse, poslovanje s građanstvom-informacije, stambeni krediti, stambeni krediti uz posebne pogodnosti, i dr. (list 84-286), prilozi (297-310), podnesak tužitelja od 2.6.2025. (list 320-326), otplatni plan za kredit (list 328-332), otplatni plan (list 333-334), pregled prometa po kreditu (list 335-344), pregled prometa po kreditu (list 345-360), saslušan je tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja, provedeno je knjigovodstveno-financijsko vještačenje, pročitan je podnesak tužitelja (list 398-401).

4. Analizirajući provedene dokaze, svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, utvrđeno je da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti a prijebojni zahtjev tuženika neosnovan u cijelosti.

5. Nesporno je da su tužitelj, odnosno korisnik kredita i tuženik, kao kreditor, sklopili dana 4. 4. 2007. ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51401652–5103507114 na iznos kredita od 37.300,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju tuženika na dan puštanja kredita u tečaj, rok otplate kredita ugovoren je u trajanju od 120 mjeseci. Stranke su dana 14. 5. 2008. sklopile Aneks broj 1 ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51401652–5103507114. Dana 21. 1. 2016. stranke sklapaju Aneks broj 2 ugovora o kreditu broj 5103507114 kojim je izvršena konverzija kredita u valutu EUR, sve temeljem odredbi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. Nesporno je utvrđeno da je u predmetnom Ugovoru, u čl. 2. i 7. ugovorena valutna klauzula o kojoj se nije pregovaralo, budući da je kao takva predstavljala je dio sadržaja standardnog tipskog ugovora, koji karakteriziraju unaprijed formulirane ugovorne odredbe od strane tuženika kao kreditora, a na čiji sadržaj tužiteljica nije imala nikakvog utjecaja.

6. Sud smatra kako su ugovorne odredbe sadržane u čl. 2. i 7. Ugovora nepoštene, budući da nisu bile predmetom pojedinačnih pregovora, s obzirom da je činila sadržaj unaprijed pripremljenog, tipskog obrasca ugovora, čime je uzrokovana značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, jer je tužitelj u konkretnom slučaju, bez odgovarajućeg znanja o učincima i rizicima koje donosi kreditiranje pristupila sklapanju Ugovora, vjerujući u točnost prezentiranih informacija od strane tuženika kao kreditora, koji je pak, raspolažući stručnim znanjem, iskoristio neinformiranost i nestručnost tužitelja i u tipskom ugovoru sastavio odredbe koje su suprotne temeljnim načelima obveznog prava – načelu ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima i načelu savjesnosti i poštenja.

7. U vrijeme sklapanja predmetnog ugovora, na snazi je bio Zakon o zaštiti potrošača („ Narodne novine“, br. 96/2003), čiji sadržaj su činile odredbe o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima, pa je tako čl. 81.st. 1. i st. 2. bilo propisano da nepoštenom odredbom smatra ona o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje neravnotežu u odnosima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Ugovorna odredba o valutnoj klauzuli u CHF sadržana u članku 1. je neodređena i nepoštena, a o njoj se nije pregovaralo niti se je moglo pregovarati jer je ista sastavljena unaprijed u tipskom ugovoru. Time je položaj tužitelja prilikom sklapanja ugovora o kreditu je u tom smislu bio "slabiji" i to obzirom da je on pristupio sklapanju pravnog posla bez potrebnog znanja o samom financijsko bankarskom aspektu ugovornih odredbi u odnosu na promjenljivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu. Tuženik je za razliku od tužiteljice raspolagao stručnim znanjem koje tužiteljici u odnosu na valutnu klauzulu nije bilo prezentirano, te je iskoristio nestručnost i nizak stupanj nužno potrebnog osnovnog znanja tužiteljice na način da je u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru stavio navedene odredbe, a na koje tužiteljica nije mogla utjecati.

8. U čl. 322. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15; dalje: ZOO/05), određeno je da ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. S obzirom da su odredbe čl. 1. i 7. Ugovora predmetnog ugovora bile protivne prisilnim propisima, iste su ostvarile obilježje ništetne odredbe, stoga je prema stajalištu ovog suda valjalo utvrditi njihovu ništetnost i usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

9. Tuženik prigovara zastari potraživanja no s obzirom da je Vrhovni sud već presudio da kolektivna tužba prekida zastaru te petogodišnji rok ponovno počinje teći od pravomoćne odluke u kolektivnom sporu, budući da je donesena odluka 14. lipnja 2018. rok za tužbe u odnosu na valutnu klauzulu počinje teći od tog datuma tako da je rok pa podnošenje tužbe do 14. lipnja 2023. godine, pa s obzirom na navedenu činjenicu a uzimajući u obzir da je tužba podnesena dana 12.lipnja 2023.g. nije osnovan prigovor zastare tuženika.

10. Nesporno je da su stranke provele konverziju predmetnog ugovora o kreditu odnosno sklopile Aneks Ugovora o kreditu kojim su izmijenile ugovorne odredbe glavnog ugovora u pogledu valutne obveze, kamatne stope I iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita. Sporno je, što tuženik navodi kako je pravovremeno i u skladu s odredbama

ZIDZPK/15 dostavio tužitelju izračun konverzije kredita sa stanjem na dan 27.siječnja 2016.g. zajedno s prijedlogom izmijenjenog ugovora o kreditu, te su prilikom konverzije kredita uzeti u obzir cjelokupni iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka u CHF koji su pretvoreni u EUR te su na taj način konverzijom stranke zamijenili novi otplatni plan u valutnoj klauzuli u EUR, kao i sve ostale promjene koje su tijekom trajanja osnovnog Ugovora o kreditu u CHF imale utjecaj na izmjenu početno utvrđenog Otplatnog plana i anuiteta, glavnice i kamata. Sud ovakvo osporavanje tuženik nije mogao uzeti u obzir jer smatra kako sklapanje Sporazuma o konverziji sukladno ZID ZPK nije zapreka da bi se moglo utvrđivati ništetnim osnovni ugovor o kreditu, pa tako i utvrđivati ništetnim pojedine odredbe tog ugovora koje bi bile ujedno i nepoštene ugovorne odredbe sukladno odredbama Zakona o zaštiti potrošača (NN broj 96/03- dalje ZZP/03) koji se primjenjuje u konkretnom slučaju. Tužitelj sklapanjem sporazuma o konverziji nije izgubio pravni interes jer ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla pri čemu ništetan ugovor ne postaje valjan niti kada uzrok ništetnosti naknadno nestane a o čemu je dosada zauzeo stajalište i Vrhovni sud Republike Hrvatske odlukama Rev 3868/20918-2 od 12.veljače 2019.g. I odlukom broj Rev 18/2018-2 od dana 26.svibnja 2020.g. U odnosu na prigovor tuženika glede činjenice da su stranke u konkretnom slučaju provele konverziju kredita na koju je tužitelj pristao, pa tuženik nalazi da je takvim postupanjem nastao novi ugovorni odnos koji isključuje mogućnost provođenja kontrole nepoštenosti prvotnih ugovornih odredbi, ukazuje se da takvo stajalište tuženika nije pravilno te je suprotno standardima zaštite potrošača ustanovljenim u okviru jurisprudencije Europskog suda. Naime, navedeni sud je u predmetu C-118/17 Dunai od 14. ožujka 2019., ECLI:EU:C:2019:207, raspravljao ne istovjetnu ali činjenično sličnu situaciju unutar mađarskog nacionalnog prava i pitanje njegove usklađenosti sa odredbama čl. 6. st. 1. Direktive o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, te je jasno i nedvosmisleno ukazao kako činjenica da su određene ugovorne odredbe putem zakona bile proglašene nepoštenim i ništavima te zamijenjene novim odredbama kako bi se održao predmetni ugovor, ne može imati učinak na smanjenje zaštite zajamčene potrošačima (par. 43. predmetne odluke). U odnosu na sporazum koji je sklopljen u formi tzv. dodatka trebalo je utvrditi je li dodatak ugovora o kreditu sklopljen između stranaka u skladu s uvjetima iz ZID ZPK i da je time uspostavljena nova pravna osnova u pogledu prava i obveza ugovornih strana. Također je potrebno utvrditi je li konverzija napravljena zakonito i računski točno odnosno je li način izračuna konverzije kredita izvršen prema odredbama članka 19.c ZID ZPK-a i postoje li razlozi eventualne nevaljanosti ugovora koji izviru iz općeg obveznog uređenja te je li njome uspostavljena ili barem ublažena narušena ravnoteža u odnosima trgovaca i potrošača. Stoga, ovaj sud ponovno ukazuje na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske i to rješenja broj Gos 1/2019-36 od 4. ožujka 2020. kojim je odgovorio na postavljeno pravno pitanje glede ništetnosti ili nepostojanja sporazuma o konverziji, na način da je utvrdio kako takav sporazum ima pravne učinke te je valjan i u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu i promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, pri čemu je isti sud u obrazloženju svoje odluke naveo da: "…..bez obzira na naknadno sklapanje sporazuma o konverziji, treba reći da se u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-2868/2018-2 od 12. veljače 2019. Vrhovni sud Republike Hrvatske izjasnio da bez obzira na sklapanje dodatka ugovora o kreditu tužitelji imaju pravni interes i ovlašteni su tražiti ništetnost pojedinih ugovornih odredbi, kako bi na

temelju toga mogli ostvariti neka eventualna prava koja im pripadaju, a mahom je riječ o kondemnatornim novčanim zahtjevima…" Stoga iz tog razloga istaknuti prigovor tuženika u odnosno na provođenje konverzije i njezin utjecaj na mogućnost kondemnatorne zaštite tužitelja kao potrošača, nije osnovan.

11. Sud je na navedene okolnosti proveo financijsko knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Nataliji Jambrečić koja u svom nalazu navodi kako je zbog promjene tečaja CHF u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita u razdoblju od početka otplate do 30.9.2015. godine više je plaćeno 4.177,18 EUR. Prilikom provođenja konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR tuženik je tužitelju priznao preplatu u iznosu od 2.363,36 EUR. Preplatom utvrđenom u konverziji kredita iz valute CHF u valutu HRK u nalazu je zatvorena obračunata zatezna kamata u iznosu od 897,93 EUR i nalazom utvrđene razlike u iznosu od 1.465,43 EUR. Prema mišljenju vještaka preostala razlika više plaćenog iznosi 2.711,75 EUR. Prilikom konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR koju je proveo tuženik utvrđene su preplate u odnosu na promjenu kamatne stope i promjenu tečaja. Pri tome vještak navodi kako je provedenom konverzijom kredita tužitelj stavljen u položaj dužnika u valuti EUR s promjenjivom kamatnom stopom (ne dužnika u valuti HRK s nepromjenjivom kamatnom stopom kako je postavljen tužbeni zahtjev, iz čega proizlazi utvrđena razlika više plaćenog iznad iznosa preplate koji je priznat u konverziji). Tuženik je konverziju (CHF-EUR) s financijsko-računovodstvenog gledišta računski izvršio u skladu sa odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) tako što je glavnica kredita je pretvorena u valutu EUR po tečaju na dan isplate kredita, utvrđen je novi otplatni plan (od početka otplate) u valuti EUR uz primjenu promjenjivih kamatnih stopa, sve uplate tužitelja su preračunate u valutu EUR po tečaju na dan uplate, izvršena je usporedba uplata tužitelja u valuti EUR s novoutvrđenim otplatnim planom u valuti EUR, izračunate su razlike više/manje plaćeno u valuti EUR a u poslovnim knjigama banka je provela odgovarajuća knjiženja i od dana sklapanja dodatka ugovoru kredit u svojim poslovnim knjigama vodi kao kredit odobren u valuti EUR. Prilikom konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR u obzir su uzete sve uplate tužitelja, te su utvrđene preplate u odnosu na promjenu kamatne stope i promjenu tečaja CHF/EUR. Punomoćnici stranaka nisu stavili prigovore na matematički izračun vještaka pa ga prihvaća i ovaj sud jer je dan jasno i u skladu s pravilima struke. Dakle, iz nalaza i mišljenja proizlazi kako nije uspostavljena ravnoteža između stranaka po principu promjene kamatne stope i promjene tečaja već je ravnoteža uspostavljena vezano za valutu CHF i valutu EUR. Sud je zaključio glavnu raspravu dana 19.ožujka 2026.g., no prije objave presude preotvorio je dana 1. travnja 2026.g. glavnu raspravu radi potrebe za dopunskim vještačenjem s obzirom na prijebojni zahtjev tuženika zbog tečajne razlike prema valutnoj klauzuli. Vještak je izračunao da negativne tečajne razlike iznose 48,31 € no vještak u zaključku dopunskog nalaza (list 5) navodi kako su negativne tečajne razlike već uključene u izračun i da iznos više plaćenog već sadrži prijeboj za manje plaćene iznose po toj osnovi.

12. Sud je u svrhu dokazivanja saslušao tužitelja koja navodi kako je kredit podignut za adaptaciju nekretnine, a s obzirom da je bio klijent tuženika nije išao kod drugih banaka jer je osim toga, primijetio da su krediti bili gotovo isti. Tužitelj navodi kako su mu ponudili samo kredit vezan na CHF jer je takav kredit siguran. Njemu je kao laiku bila nerazumljiva

terminologija no pročitao je ugovor i bilo mu je poznato da će kredit biti vezan na CHF a u vrijeme uzimanja kredita nije imao otvoren obrt ili firmu i kuća je kupljena za stanovanje. Otplatio je kredit a smatra da konverzijom nije obeštećen.

13. U skladu s čl. 29. st. 2. i čl. 323. st.1. te čl. 1111. i 1115. ZOO-a, sud smatra da je tuženik dužan tužiteljici vratiti preplaćeni iznos od 2.711,75 EUR zajedno s pripadajućom zateznom kamatom od dana plaćanja pojedinog iznosa, dok je prijebojni zahtjev tuženika u iznosu od 80,27 € utvrđen kao neosnovan jer je iz nalaza i mišljenja u izračun, na kojeg tuženik nije imao matematički prigovor, vještak uračunao u ukupan iznos (list 388-389 spisa) pa je tuženik s tim zahtjevom odbijen.

14. Na temelju čl. 154. st.1. Zakona o parničnom postupku („ Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP), tužitelju je dosuđen trošak jer iako je tužitelj djelomično uspio u ovom sporu, u konkretnom slučaju se radi o sporu u kojem je tužitelj potrošač, radi čega tužitelju u cijelosti pripada naknada parničnog troška koji je bio opravdan. Naime, ovaj stav proizlazi iz odluke Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-920/2023-2 od 25. ožujka 2023. te presude suda Europske unije u spojenim predmetima C-224/19 i C-259/19 u točki V. izreke, a koja odluka suda Europske unije obvezuje sud da u sporovima gdje je tužitelj potrošač, kao u konkretnom slučaju, tužitelju kao potrošaču u cijelosti pripadne naknada parničnog troška, čak neovisno o tome što nije u cijelosti uspio u sporu. Ovo stoga što su odredbe Direktive 93/13 obvezujuće i za hrvatski sud i po svojoj pravnoj snazi su izvan domaćeg prava te bi u suprotnom potrošaču, tj. tužitelju nastala prepreka koja bi ga mogla odvratiti od ostvarivanja prava na djelotvoran sudski nadzor eventualne nepoštenosti ugovornih odredaba, kako je određeno Direktivom 93/13. Osim toga u konkretnom slučaju radi se o neznatnom dijelu zbog kojeg nije nastao trošak pa je sud temeljem članka 154.st.5. Zakona o parničnom postupku („ Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP), dosudio trošak tužitelju u cijelosti. Priznat mu je trošak za sastav tužbe 100 bodova (Tbr. 7.1), odnosno 200,00 €, za sastav podnesaka od 2.6.2025.g., 10.3.2026.g. svako u iznosu od 200,00 €, za zastupanje na ročištima od dana 11.6.2025.g., 9.9.2025.g., 25.11.2025.g., 18.12.2025.g. i 19.3.2026.g. te 1.10.2026.g. svako u iznosu od 200,00 € odnosno ukupno 1.800,00 €, te PDV od 25% u iznosu od 450,00 €, troškovi vještačenja u iznosu od 400,00 odnosno sveukupno 2.775,00 € s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja prema članku 29. ZOO-a.

15. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

Koprivnica, 27. listopada 2026.

Sudac
Darko Magdić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude i rješenja.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda i rješenje objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude i rješenja obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda i rješenje objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda i rješenje objavljuje, sud će presudu i rješenje dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:
1. Odvj. Bruno Čer, Koprivnica, preko e-oglasne ploče
2. Odvj. Iva Markotić Bagarić, OD Hanžeković i partneri, Zagreb, Radnička c. 22, na broj EBP 3651p-preko e-oglasne ploče

DARKO MAGDIĆ

Elektronički potpisano: 27.10.2026T13:52:33 (UTC:2026-10-27T12:52:33Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 7d83550c-c013-4477-9dec-3d1eaebb735f

Općinski sud u Koprivnici

Broj zapisa: **9-3088f-3ce53**

Kontrolni broj: **07005-137db-6d65d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.